

11th International Conference on Language , Literature , Culture and History Studies

ارکان دیپلماسی فرهنگی در شاهنامه

الهه حیدری

استادیار دانشگاه فرهنگیان

محمد مهدی زیدی

دانش آموز پایه دوازدهم تجربی دبیرستان شهید بهشتی (تیز هوشان) کرمانشاه

چکیده

با تأمل بر نقش ارتباطات در زندگی اجتماعی انسانها میتوان گفت که بشر همواره از گذشته های دور به شیوه های مختلف سعی در ایجاد ارتباط و دادن اطلاعات خود به دیگران کرده است. از این رو در تمام دوره ها و حکومتها فرستادن پیام برای ایجاد ارتباط بین دولتها رایج بوده است. ارتباط بین کشورها یا دیپلماسی به عنوان یک ابزار کارآمد و قابل انعطاف در سیاست خارجی زمینه ساز ارتقا روابط دولتها و به تبع آن افزایش تفاهم میان ملتها و ایجاد صلح و ثبات بین المللی است. در این جستار با روش تحلیلی - توصیفی با محور قرار دادن واژه های خبر، پیغام و پیام و توجه به مفاهیم و ارکان فراگرد ارتباطی سعی شده است مضمون اخبار و پیغامها با بررسی پیامرسان و ویژگیهای او با ارائه مستندات شعری لازم تبیین شود. هدف این پژوهش بررسی تحلیلی عناصر ارتباطی به کار رفته در شاهنامه است. در بررسی واژگان ارتباطی در شاهنامه مشخص شد که دایره واژگان ارتباطی در شاهنامه محدود به خبر، پیغام، پیام، فرستاده و نامه که همان پیغام یا پیام مکتوب بوده است.

واژگان کلیدی: دیپلماسی، خبر، پیام، فرستنده، فرستاده و شاهنامه فردوسی.